



Primljeno	25-05-1999
Broj	KT-222/92.

K-57/95-9.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca Dragana Poljaka, kao predsjednika vijeća, i Zore Majić, kao člana vijeća, te sudaca porotnika Antuna Rakina, Marije Pilgermajer i Tomislava Pavlovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Draženke Miljuš, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. GORANA HADŽIĆA, zbog kaznenog djela iz čl. 119. OKZ RH, po optužnici (sada) Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku od 28. travnja 1993. godine, br. KT-222/92., nakon glavne i javne rasprave održane dana 12. svibnja 1999. godine, u nazočnosti zamjenika Županijskog državnog odvjetnika u Osijeku Zvonka Kuharića i branitelja Borisa Kunčeka odvjetnika iz Osijeka, a u odsutnosti opt. Gorana Hadžića,

p r e s u d i o j e

opt. GORAN HADŽIĆ, sin Branka, rođ. 7. rujna 1958.g. u Vinkovcima, s posljednjim prebivalištem u Pačetinu, ul. Jocićeva 38., SO Vukovar, Srbin, drž. RH, skladištar, oženjen, osuđivan, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

k r i v j e

Što je:

tijekom 1991. i 1992. godine, na području Baranje, Istočne Slavonije i Zapadnog Srijema, za vrijeme oružane agresije i okupacije dijela teritorija Republike Hrvatske od strane tzv. JNA i pridruženih joj paravojnih postrojbi, kao predsjednik tzv. Vlade srpske oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem, najvišeg političko-izvršnog tijela okupacionih vlasti, djelujući u sklopu općeg plana stvaranja tzv. Velike Srbije, svojim političkim i javnim istupima navodio i usmjeravao srpsko pučanstvo da se vojno organizira i udruži radi protjerivanja svog nersrpskog pučanstva i zatiranja povijesnih i kulturnih obilježja svih nersrpskih, a osobito hrvatskog naroda, pa su u ostvarenju njegovih nakana Jovan Rebrača, Mile Jajić, Savo Šarčević, Dušan Rebrača, Božo

Vidaković, Dragan Čugalj, Savo Grnović i Dušan Vidović u naselju Tenja, organizirani i okupljeni u tzv. Teritorijanu obranu i u drugim neformalnim skupinama, djelujući prema njegovim saajernicama, protivno Konvenciji o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, organizirali i provodili prisilne radove za Hrvate i pripadnike drugih nesrpskih naroda, ograničavali im slobodu kretanja, provodili zastrašivanja i prijetnje smrću, pljačkanje njihove imovinu, rušenje katoličke crkve, miniranje kuća Hrvata, a što je imalo za posljedicu i ubijanje Hrvata, pa su tako ubijeni Ivica Predanović, Đuro Kiš, Stevo Bačić, Ivo Valentić, Vlado Valentić, Ante Golek, Joso Medved, Franjo Fuček, Marko Knežević, Mara Knežević, Kata Tot, Anuška Horvat, Josip Predanović, Jure Šarić, Josip Hodak, Stjepan Penjić, Seka Penjić, Francika Bogović, Pero Mamić, Mato Nađ, Marija Cerenko, Manda Banović, Betika Getovac i Andrija Getovac, da bi konačno 20. travnja 1992. godine iz okupirane Tenje bilo protjerano 98 Hrvata i drugih pripadnika nesrpskih narodnosti,

dakle, na opisani način povezivao u zajedničko djelovanje više osoba radi činjenja kaznenog djela genocida iz čl. 156. KZ,

čime je počinio kazneno djelo protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom - udruživanje radi činjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnih pravom iz čl. 187. st. 1. KZ,

pa se temeljem čl. 187. st. 1. KZ

o s u d u j e

na KAZNU ZATVORA u trajanju od 8 (osam) godina.

Temeljem čl. 90. st. 1. u svezi s čl. 87. st. 2. toč. 6. i 7. ZKP/93., opt. GORAN HADŽIĆ je dužan nadoknaditi troškove kaznenog postupka i platiti paušalna svotu sudu u iznosu od 1.000,00 kn, te za nagradu branitelja po službenoj dužnosti sudu iznos od 732,00 kn.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku optužnicom od 28. travnja 1993. godine, br. KT-222/92., koja je izmijenjena na glavnoj raspravi od 12. svibnja 1999. godine, optužilo je Gorana Hadžića s posljednjim prebivalištem u Pačetinu zbog kaznenog djela udruživanja radi činjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz čl. 187. st. 1. KZ.

Opt. Goranu Hadžiću, temeljem čl. 290. st. 3. ZKP/93., suđeno je u odsutnosti i nije ispitan tijekom postupka. Opt. Goran Hadžić je u bijegu, a težina počinjenog djela te okolnosti pod kojim je djelom počinjeno, predstavljaju osobito važne razloge da mu se sudi iako je odustan.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi čitanjem, uz suglasnost stranaka, iskaza svjedoka Josipa Piplice, Zdenka Matića, Ivica Valentića, Dragana Magdića, Mate Krajine, Drage Baloga, Mile Renduljića, Franje Sabo, Pere Štefanca, Katicice Zulić, Ljubice Bačić, Stanislave Krešo, Zorana Bertanjoli, Mirka Krešo, Mate Božičevića i Jozе Kneževića, čitanjem izvoda iz kaznene evidencije na ime Goran Hadžić (list 30), popisa civilnih osoba prognanih iz Tenje 20. travnja 1992. godine (listovi 24 - 26), spisa predmeta ovoga suda br. K-61/93. i spisa predmeta Vojnog suda Osijek br. K-422/92- "Službeni glasnik srpske oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem" od 19. prosinca 1991. godine br. 1. (listovi 4-21).

Čitanjem spisa predmeta Vojnog suda Osijek, br. K-422/92. - "Službeni glasnik srpske oblasti Slavonija - Baranja i Zapadni Srem" od 19. prosinca 1991. godine, br. 1., utvrđeno je da je opt. Goran Hadžić izabran za predsjednika tzv. Vlade "srpske oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem".

Notorno (općepoznato) je da je opt. Goran Hadžić tijekom 1991. i 1992. godine na području Baranje, Istočne Slavonije i Zapadnog Srijema, za vrijeme oružane agresije i okupacije dijela teritorija Republike Hrvatske od strane tzv. JNA i pridruženih joj paravojskih postrojbi, kao predsjednik tzv. Vlade "srpske oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem", najvišeg političko-i-zvršnog tijela okupacionih vlasti, djelujući u sklopu općeg plana stvaranja tzv. "Velike Srbije", svojim političkim i javnim istupima naveo i usmjeravao srpske pučanstvo na privremeno okupiranom teritoriju RH, da se vojno organizira i udruži radi protjerivanja svog nesrpskog pučanstva i zatiranja povijesnih i kulturnih obilježja svih nesrpskih, a osobito hrvatskog naroda.

Čitanjem iskaza naprijed navedenih svjedoka i popisa civilnih osoba prognanih iz Tenje 20. travnja 1992. godine, utvrđeno je da su, u ostvarenju ovakvih nakana opt. Gorana Hadžića, Jovan Rebrača, Mile Jajić, Savo Šarčević, Dušan Rebrača, Božo Vidaković, Dragan Čugalj, Savo Grnović i Dušan Vidović u naselju Tenja, organizirani i okupljeni u tzv. teritorijalnu obranu i druge neformalne skupine, organizirali i provodili prisilne radove za Hrvate i pripadnike drugih nesrpskih naroda, ograničavali im slobodu kretanja, provodili zastrašivanja i prijetnje smrću, pljačkanje njihove imovine, rušenje

katoličke crkve, miniranje kuća Hrvata, a što je imalo za posljedicu i ubijanje Hrvata. Tako su ubijeni Ivica Prodanović, Đuro Kiš, Stevo Bačić, Ivo Valentić, Vlado Valentić, Ante Golek, Joso Medved, Franje Fuček, Marko Knežević, Mara Knežević, Kata Tot, Anuška Horvat, Josip Prodanović, Jure Šarić, Josip Hodak, Stjepan Penjić, Seka Penjić, Francika Bogović, Pero Mamić, Mato Nađ, Marija Cerenko, Manda Banović, Betika Gotovac i Andrija Gotovac. Dana 20. travnja 1992. godine iz privremeno okupirane Tenje bilo je protjerano 98 Hrvata i drugih pripadnika nesrpskih narodnosti.

Iskazi navedenih svjedoka ocijenjeni su kao vjerodostojni jer su svjedočili o činjenicama koje su neposredno opažali, a nije bilo posebnih razloga koji bi doveli u sumnju istinitost njihovih iskaza. Vjerodostojnost isprava koje su pročitane nije dovedena u sumnju.

Notorno je da su ovi to činili u ostvarenju nakane opt. Gorana Hadžića, kao predsjednika tzv. Vlade "srpske oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem", da se protjera sve nesrpske pučanstvo, a osobito pripadnici hrvatskog naroda s privremeno okupiranog teritorija Republike Hrvatske, Baranje, Istočne Slavonije i Zapadnog Srijema, na kojem se nalazi i naselje Tenja, a u sklopu općeg plana o priključenju tako "etnički očišćenog" (od svih pripadnika nesrpskih narodnosti) privremeno okupiranog teritorija Republike Hrvatske, tzv. "Velikoj Srbiji".

Čitanjem spisa predmeta ovoga suda br. K-61/93. utvrđeno je da su presudom ovoga suda od 26. listopada 1995. godine, br. K-61/93-74., koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu od 18. srpnja 1997. godine, br. KŽ-92/1996-3., oglaseni krivima Jovan Rebrača, Mile Jajić, Savo Šarčević, Dušan Rebrača, Božo Vidaković, Dragan Čugalj, Savo Grnović i Dušan Vidović zbog kaznenog djela genocida iz čl. 119. OKZ RH, uz primjenu čl. 20. navedenog Zakona i osuđeni su na kazne zatvora u trajanjima od 10 do 15 godina.

Iz navedenog dakle, proizlazi da je opt. Goran Hadžić na opisani način povezivao u zajedničko djelovanje više osoba radi činjenja kaznenog djela genocida iz čl. 156. KZ. Time su se u njegovom postupanju u inkriminiranom vremenskom razdoblju stekla sva bitna obilježja kaznenog djela udruživanja radi činjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz čl. 187. st. 1. KZ.

Temeljem čl. 3. st. 2. KZ primjenjen je Zakon koji je blaži za počinitelja (opt. Gorana Hadžića), jer je nakon počinjenja kaznenog djela došlo do izmjene Zakona. Utvrđeno je naime, da je opt. Goran Hadžić u inkriminiranom

vremenskom razdoblju zapravo svojim postupanjem ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela organiziranja grupe i poticanja na počinjenje genocida i ratnih zločina iz čl. 123. st. 1. OKZ RH. Kako je međutim, u međuvremenu, stupio na snagu novi KZ, koji navedenu inkriminaciju označava kao kazneno djelo udruživanja radi činjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz čl. 187. st. 1. KZ, a koji je blaži za počinitelja (opt. Gorana Hadžića).

S obzirom da uračunljivost opt. Gorana Hadžića tempore criminis (vrijeme počinjenja djela), kao pretpostavka njegove krivično pravne odgovornosti za počinjeno, nije bila upitna, sud ga je i oglasio krivim na navedeno kazneno djelo (udruživanja radi činjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom iz čl. 187. st. 1. KZ).

Za počinjeno kazneno djelo, sud je opt. Goranu Hadžiću odmjerio kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja iz čl. 50. KZ (odgojni utjecaj na optuženika i na druge da ne čine kaznena djela), a unutar opće svrhe izricanja kazneno pravnih sankcija iz čl. 6. KZ, a uzimajući u obzir sve okolnosti što utječu da kazna bude veća ili manja, a osobito stupanj njegove krivično pravne odgovornosti i pobude iz kojih je djelo počinjeno. Utvrđeno je naime, da je djelo počinjeno za vrijeme oružanog sukoba-rata, odnosno privremene okupacije dijela teritorija Republike Hrvatske, a koji rat su, što je notorno, Republike Srbija i Crna Gora dovele protiv Republike Hrvatske radi zauzimanja dijela teritorija Republike Hrvatske i njegovog priključenja tzv. "Velikoj Srbiji".

Opt. Goranu Hadžiću kao otegotne okolnosti uzete su težina posljedica nastalih počinjenjem kaznenog djela i njegovu dosadašnju osuđivanost (presudom Vojnog suda Osijek od 29. srpnja 1992. godine br. K-422/92-11 opt. Goran Hadžić je zbog kaznenog djela ugrožavanja teritorijalne ukupnosti RH iz čl. 236-o. st. 1. KZ RH, osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina). Olakotne okolnosti nisu utvrđene.

Za počinjeno kazneno djelo opt. Goranu Hadžiću, temeljem čl. 187. st. 1. KZ izrečena je kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, koja predstavlja zakonom propisani maksimum kazne za to kazneno djelo. Sud naime, smatra da će se u odnosu na konkretnu osobu opt. Gorana Hadžića samo izricanjem mu za počinjeno kazneno djelo kazne zatvora u trajanju od osam godina (zakonom propisani maksimum kazne za to djelo), u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 50. KZ.

S obzirom da je oglašen krivim, opt. Goran Hadžić je obavezan na nadoknadu troškova kaznenog postupka, pri čemu je sud kod određivanja paušalne svote uzeo u obzir duljinu trajanja i složenost postupka, a kod određivanja iznosa nagrade za branitelja po službenoj dužnosti, primjenjena je važeća odvjetnička tarifa.

U Osijeku, 12. svibnja 1999.g.

ZAPISNIČAR

DRAŽENKA MILJUŠ ,v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

PREDSJEDNIK VIJEĆA

DRAGAN POLJAK ,v.r.

Protiv ove presude stranke i branitelj mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, od dana primitka prijepisa presude. Optuženiku rok za podnošenje žalbe počinje teći protekom 8 dana, za koje vrijeme je presuda bila izvješena na oglasnoj ploči suda, a branitelju taj rok počinje teći od dana primitka prijepisa presude, ili protekom 8 dana, za koje vrijeme je presuda bila izvješena na oglasnoj ploči.

Žalba se podnosi u tri primjerka ovom sudu, kao prvostupanjskom, a o njoj odlučuje u drugom stupnju Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. ŽDO u Osijeku, na br. KT-222/92.,
2. Opt. Goran Hadžić, putem oglasne ploče,
3. Branitelj, Boris Kunče, odv. iz Osijeka

Za točnost i pravilnost ovjereni i ovjereni službenik
MIRJANA DELALIĆ

